

Publicerad 2008-11-19 12:25 av duvan59

När det inte bär

När det inte bär

Vintern har aviserat att den kommit hit

Såsom en tavla blir marken ren och vit

Grenen orkar snart inte bära mer snö

Undrar stilla om dagen kan bringa tö

Sårbar den krokmar och faller över vägen

För vekhet känner sig grenen ängsligt förlägen

Då kommer en värmande vind till dess öra

Alltid ska grenen rösten minnas och höra

Att visa sin svaghet är att vara stark

Nästa gång kommer du att pryda en park

Dina blad skall lysa upp för alla

För att sedan åter till marken falla

Livets lagar kan ingen människa rå på

Tidevarv komma och tidevarv gå

Men vi kan bestämma hur resan ska se ut

Innan den är över, för den här gången slut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren duvan59 med Poeter.se id #25996 innehar upphovsrätten